

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/212/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217201703
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1217201703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 36 613 843 proti žalovanej: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom X. D. X, R., štátny občan SR, o zaplatenie 154,49 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 4Csp/39/2017-102 zo dňa 4. septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti z m e ň u j e tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 108,49 € spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 106,89 € od 25.2.2014 do 12.2.2017 a úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 106,89 € od 21.8.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,44 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 125,29 € vo výške 5 % ročne od 13.2.2017 do 20.8.2018 a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 488, § 489, § 517 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2 a § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že pôvodný veriteľ - spoločnosť ZSE Energia, a.s., ktorý je podľa výpisu z obchodného registra o. i. aj dodávateľom elektriny, dňa 25.7.2008 uzavrel so žalovanou zmluvu o združenej dodávke elektriny, pričom žalovanej, ako odberateľovi elektriny, dňa 9.2.2014 vystavil vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu k úhrade 154,49 €, splatnú dňa 24.2.2014, ktorou vyúčtoval cenu za dodávku a distribúciu elektriny pre odberateľa za obdobie 5.2.2013 - 1.2.2014 v nameranom objeme 2 112 kWh vo výške 353,81 €, zohľadniac (t.j. odrátajúc) prijaté preddavkové platby vo výške 226,92 € spolu s vopred prijatými platbami v sume 20,- €, zahŕňajúc aj poplatky za vystavenie upomienok v sume 46,€ a úrok omeškania platieb v sume 1,60 €, výsledkom čoho bola suma nedoplatku vo výške 154,49 €. Písomnými upomienkami zo dňa 26.3.2013, 24.5.2013, 25.7.2013, 26.8.2013, 24.10.2013 a 23.1.2014 mal pôvodný veriteľ žalovanú upozorňovať na nezaplatenie požadovaných platieb v tom ktorom príslušnom fakturačnom období s tým, že za prvé dve vystavené upomienky si účtoval sumu 6,- € (t.j. 3,- e za každú upomienku) a za každú ďalšiu upomienku zo zvyšných štyroch vystavených upomienok si účtoval sumu 10,- €.

Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplataenia poplatkov za upomienky v spolu sume 46,- €, ako aj zaplataenia úrokov z omeškania v sume 1,60 €, za oneskorene vykonané platby v období 25.2.2013 - 21.11.2013. Doručenie upomienok, rovnako ako vyúčtovacej faktúry žalovanej do vlastných rúk nebolo v konaní žalobcom preukázané. Písomnou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2016 postupca, ZSE Energia, a.s. na žalobcu, ako postupníka, odplatne postúpil pohľadávky, ktoré vznikli postupcovi voči dlžníkom na základe zmlúv o dodávke elektriny s tým, že súčasťou postúpených pohľadávok je aj ich príslušenstvo (tzn. úroky, úroky z omeškania, zmluvné pokuty, poplatky a ďalšie sumy). V čl. VI. body 1. a 2. zmluvy o postúpení pohľadávok sa zmluvné strany dohodli, že ak postupca obdrží akúkoľvek platbu od ktoréhokoľvek dlžníka vo vzťahu k postúpeným pohľadávkam kedykoľvek po dni účinnosti zmluvy, bude sa mať za to, že postupca túto platbu obdržal ako zástupca v mene postupníka, ako aj že bez zbytočného odkladu po uplynutí týždňa po obdržaní platby postupcom zašle postupca postupníkovi oznámenie a pokiaľ nebolo dohodnuté inak, prevedie všetky takto prijaté peňažné prostriedky na účet postupníka. Podľa Prílohy k zmluve postúpení pohľadávok postupca na žalobcu postúpil aj pohľadávku voči žalovanej vo výške žalovanej sumy istiny 154,49 €, špecifikovanú číslom referenčného dokladu (vyúčtovacej faktúry) a fakturovanou sumou, totožne ako žalobca uviedol v žalobe. Doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej pred podaním žaloby ani po jej podaní na súd nebolo žalobcom v konaní nepreukázané, pričom podľa čl. IV. bod. 1. zmluvy o postúpení pohľadávky bol povinný postúpenie pohľadávky oznámiť a doručiť dlžníkovi postupca do 10 kalendárnych dní od účinnosti zmluvy a postupníkovi odovzdať doklad o zaslaní oznámenia a to vo forme vrátenej doručenky, alebo kópie podacieho hárku.

1.2. Podľa súdu prvej inštancie žalobca v žalobe skutkovo vymedzil požadovaný nárok ako nárok na zaplataenie ceny za dodávky elektriny žalovanej spoločnosťou ZSE Energia, a.s., a to v zmysle jej záväzkovo-zmluvného vzťahu so žalovanou. Žalovaná za dodanú a odobratú elektrinu neuhradila cenu v rozsahu označenej vyúčtovacej faktúry. Skutkovým vymedzením žaloby bol súd v konaní viazaný. Z predložených listinných dôkazov žalobcu vyplynulo, že za obdobie od 5.2.2013 do 1.2.2014 mala spoločnosť ZSE Energia, a.s. dodať a žalovaná mala od nej odobrať elektrinu v objeme spolu 2 112 kWh, za odobratie ktorej mala žalovaná povinnosť zaplatiť dodávateľovi dohodnutú kúpnu cenu a keďže tieto uvedené skutkové tvrdenia žalovaná nepoprela, súd z nich v ďalšom vychádzal. Keďže v priebehu konania žalovaná preukázateľne uhradila celú sumu žalovanej istiny 154,59 € (avšak bez príslušenstva) dodávateľovi elektriny - spoločnosti ZSE Energia, a.s. (ako zástupcovi žalobcu v zmysle čl. VI. bod 1. zmluvy o postúpení pohľadávok), súd nemohol vyhovieť podanej žalobe v celom rozsahu tým, že by žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 154,59 €, nakoľko žalovaná si svoj dlh/záväzok už raz splnila a ďalej teda v konaní ostala spornou otázka nároku žalobcu na zaplataenie príslušenstva žalovanej istiny, ktorým je zákonný úrok z omeškania. Súd nepovažoval žalobcom za preukázané, že by žalovanej bolo zo strany pôvodného veriteľa ZSE Energia, a.s. ako postupcu, a ani zo strany žalobcu ako postupníka oznámené postúpenie predmetnej pohľadávky, o ktorú v tomto konaní ide, v dôsledku čoho bola žalovaná oprávnená plniť svoj záväzok v prospech pôvodného veriteľa - spoločnosti ZSE Energia, a.s.

1.3. Pokiaľ išlo o úroky z omeškania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom nebol v konaní preukázaný počiatok omeškania žalovanej s úhradou jej dlhu ako „25.2.2014“, preto súd, s ohľadom na dátum uhradenia žalovanej pohľadávky „21.8.2018“, určil omeškание žalovanej s úhradou jej dlhu v rozmedzí od 13.2.2017 (deň doručenia žaloby žalovanej do vlastných rúk) do 20.8.2018 (deň predchádzajúci úhrade celej žalovanej istiny bez príslušenstva), pričom žalobcovi prislúcha nárok na zaplataenie úroku z omeškania iba zo sumy 125,29 €, a nie zo sumy 154,49 €, keďže súd mal za to, že žalobca nemá nárok na zaplataenie úrokov omeškania z platieb v sume 1,60 € a poplatkov za upomienky v sume 46,- €, ktorých sa tiež v tomto konaní domáhal, dôvodiac tým, že žalobca nepreukázal doručenie vystavených upomienok žalovanej, a súčasne žalobca riadne nepreukázal ani to, na základe akého právneho dôvodu alebo titulu boli poplatky za upomienky jednostranne vyúčtované v uvedených sumách (2 × 3,- €) + (4 × 10,- €).

1.4. Bolo nesporné, a to s ohľadom na povahu zmluvných strán zo zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 25.7.2008 zakladajúcej nárok žalobcu, že predmetný zmluvný vzťah bol vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu, ako dodávateľ, pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, dátumom narodenia). Zmluva o

zduženej dodávke elektriny zo dňa 25.7.2008 je tak zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať aj príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, upravené v Občianskom zákonníku, teda prednostne aplikovať spotrebiteľské právo (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zmluvné dojednanie, týkajúce sa poplatkov, ak sa toto nachádza v obchodných podmienkach, resp. cenníku, považoval súd za neprijateľné, spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Sankcie účtované dodávateľom spotrebiteľovi nesmú byť obsahom všeobecných obchodných podmienok alebo rôznych cenníkov (ktorým spotrebiteľ prikladá zväčša menší význam a zameriava sa iba na cenu plnenia, o ktoré má záujem a nie aj o ďalšie poplatky), ale z dôvodu transparentnosti majú byť súčasťou zmluvy samotnej. Aj z tohto dôvodu ich „zapracovanie“ medzi poplatky za poskytované služby treba považovať za neprijateľné. Zmluvné podmienky oprávňujúce žalobcu požadovať rôzne poplatky sú neprijateľnými, keď poplatku nezodpovedá žiadne skutočné reálne protiplnenie dodávateľa a takýto poplatok slúži len dodávateľovi (výhradne jeho záujmom a účtovným účelom). Čo sa týka konkrétne poplatku za upomienku, na tento niet zákonného nároku. Žalobca nepreukázal individuálne dojednanie poplatkov za upomienky medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou a rovnako tak nepreukázal, že by týmto poplatkom zodpovedalo akékoľvek reálne plnenie v prospech žalovanej, preto ich dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľné v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čoho následkom je ich absolútna neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Z predložených obchodných podmienok síce vyplýva, že dodávateľ mal mať právo v prípade, ak odberateľ neuhradí akúkoľvek faktúru alebo preddavkovú platbu podľa zmluvy v lehote splatnosti, zaslť odberateľovi výzvu na zaplatenie (upomienku) na náklady odberateľa podľa cenníka služieb dodávateľa (bod 4.23 obchodných podmienok účinných od 31.12.2017; bod 9.10 obchodných podmienok účinných od 1.1.2010), avšak v predloženej cenníku nie je osobitne, určite, jasne, zrozumiteľne a konkrétne špecifikovaná výška poplatkov za upomienky, ktoré si žalobca nárokuje v tomto konaní, preto na ich úhradu právny predchodcovi, a teda ani žalobcovi, nevznikol žiaden legitímny nárok, v závislosti od čoho súčasne neprislúcha ani nárok na zaplatenie príslušenstva týchto poplatkov (t.j. úroku z omeškania zo sumy 46,- €). Len samotné jednostranné „vyúčtovanie“ položiek 3,- € a 10,- € za upomienku ešte nezakladá nárok na ich zaplatenie žalovanou. Rovnako tak súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie úroku omeškania vyčísleného sumou 1,60 €, ktorý žalobca požaduje popri sume za nezaplatené dodávky elektriny v predmetnej vyúčtovacej faktúre, za nedôvodný, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní. V intenciách vyššie uvedeného súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že na strane žalovanej došlo v období od 13.2.2017 do 20.8.2018 k omeškaniu s plnením dlhu v sume 125,29 €, ktorý bola žalovaná povinná plniť žalobcovi.

1.5. Keďže žalobcom nebolo v konaní preukázané doručenie výzvy na splnenie dlhu (či už faktúry, alebo upomienok) právnym predchodcom žalobcu žalovanej a doručenie „pokusu o zmier“ žalovanej pred podaním žaloby, ako kvalifikovanej výzvy veriteľa dlžníkovi na splnenie dlhu, pri absencii dohody o splnení dlhu, teda momentu, od ktorého malo nastať omeškanie so splnením peňažného dlhu, prvoinštančný súd za prvý deň omeškania určil deň 13.2.2017, teda deň doručenia žaloby žalovanej v tomto konaní. Počnúc dňom 13.2.2017 preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zákonného úroku z omeškania zo sumy 125,29 €, vo výške upravenej vykonávacím predpisom do dňa predchádzajúceho dňu, kedy žalovaná preukázateľne splnila svoj peňažný záväzok voči žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi (ako jeho zástupcovi v zmysle čl. VI. bod 1. zmluvy o postúpení pohľadávok).

1.6. O nároku na náhradu trov konania, vzhľadom na plný úspech žalobcu v časti žalovanej istiny, keďže k úhrade dlhu žalovanou došlo až po podaní žaloby na súd, teda žaloba bola podaná dôvodne, rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a s tým, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo (úrok z omeškania) žalobca nevyčísľil vo svojej žalobe. (uznesenie NS SR sp. zn. 6Obo 243/2007 zo dňa 27.11.2008).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Prvoinštančnému súdu vytkol nesprávne právne posúdenie veci. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2016 postúpila spoločnosť ZSE Energia, a.s. ako postupca na žalobcu jej pohľadávku s príslušenstvom voči žalovanej. V rámci príloh k žalobe žalobca zaslal súdu aj predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou. Žaloba bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 13.2.2017, pričom úhradu sumy 154,49 € žalovaná vykonala až dňa 21.8.2018 na účet právneho predchodcu žalobcu. Žalovaná vo svojom písomnom podaní zo dňa 21.8.2018 uviedla, že nemala vedomosť o existencii dlhu, ani o postúpení

pohľadávky. Žalobca k podanej žalobe pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok s príslušenstvom a žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21.8.2018 uviedla, že o postúpení pohľadávky nemala vedomosť, t.j. najneskôr v čase spísania predmetného podania dňa 21.8.2018 o postúpení pohľadávky bola informovaná., je však zrejmé, že predmetnú vedomosť žalovaná získala už zo samotnej žaloby doručenej dňa 13.2.2017. Vzhľadom na uvedené a v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda vylúčené, aby sa žalovaná zbavila svojej povinnosti uhradením sumy 154,49 € dňa 21.8.2018 právnomu predchodcovi žalobcu. Pre úplnosť žalobca uviedol, že predmetná úhrada mu zo strany právneho predchodcu žalobcu nebola postúpená a je predpoklad, že bola žalovanej vrátená.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti zmeniť podľa § 388 C.s.p. a v časti potvrdiť podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

5. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.7.2008 uzatvorila žalovaná ako odberateľka a právny predchodca žalobcu spoločnosť ZSE Energia, a.s. ako dodávateľ zmluvu o zduženej dodávke elektriny, na základe ktorej spoločnosť ZSE Energia, a.s. dodávala žalovanej elektrickú energiu a žalovaná bola povinná zaplatiť cenu za jej dodávku. ZSE Energia, a.s. vystavila žalovanej vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 154,49 € so splatnosťou dňa 24.2.2014, ktorú žalovaná včas neuhradila. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2016 postúpila spoločnosť ZSE Energia, a.s. ako postupca žalovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. Doručenie vyššie uvedenej vyúčtovacej faktúry, upomienok, ako aj upovedomenia o postúpení pohľadávky žalovanej v konaní preukázané nebolo. Žaloba, ktorej prílohou bola i vyššie označená zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2016 s prílohou obsahujúcou údaje o pohľadávke voči žalovanej, bola žalovanej doručená dňa 13.2.2017.

6. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

7. Postúpenie pohľadávky je dvojstranný právny úkon, zmluva, uzavretá medzi pôvodným veriteľom - postupcom a jeho právnym nástupcom - postupníkom, na základe ktorej sa postupník stane novým veriteľom pohľadávky, ktorá bola predmetom tohto právneho úkonu. Postúpenie pohľadávky je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dlžník sa nie je oprávnený od postupcu domáhať preukázania postúpenia pohľadávky a od momentu jeho notifikácie postupcom (doručenia oznámenia) je povinný plniť postupníkovi. Zákon umožňuje, aby bol dlžník notifikovaný o postúpení pohľadávky i postupníkom, ten je však povinný dlžníkovi postúpenie pohľadávky preukázať, nepostačuje len jednoduché oznámenie o tom, že k postúpeniu pohľadávky došlo.

8. Vyššie citované zákonné ustanovenie poskytuje ochranu dlžníkovi, aby sa mohol za každých okolností zbaviť svojho dlhu splnením jemu známemu veriteľovi. Kým mu nie je postupcom oznámené alebo postupníkom preukázané postúpenie pohľadávky, teda kým nie je notifikovaný, dlžník sa zbaví dlhu plnením postupcovi, a to bez ohľadu na to, či v čase plnenia nastali medzi postupcom a postupníkom účinky postúpenia pohľadávky. Na druhej strane notifikovaný dlžník sa môže účinne zbaviť svojej pohľadávky jej splnením (solúciou) iba plnením postupníkovi, ktorý má po notifikovaní dlžníka výlučne postavenie veriteľa pohľadávky. Akékoľvek plnenie notifikovaného dlžníka pôvodnému veriteľovi (postupcovi) nemá za následok zánik jeho záväzku voči aktuálnemu veriteľovi (postupníkovi) a na strane pôvodného veriteľa (postupcu) prijatím tohto plnenia vzniká bezdôvodné obohatenie.

9. Na tomto výklade nemôže nič zmeniť ani zmluvné ustanovenie čl. VI ods. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2016 uzavretej medzi ZSE Energia, a.s. a žalobcom, podľa ktorého ak postupca obdrží akúkoľvek platbu od ktoréhokoľvek dlžníka vo vzťahu k postúpeným pohľadávkam kedykoľvek po dni účinnosti, bude sa mať za to, že postupca túto platbu obdržal ako zástupca v mene postupníka. Toto zmluvné ustanovenie upravuje vzájomné vzťahy medzi postupcom a postupníkom. Nemá vplyv na právne postavenie tretích osôb, ani na právny vzťah medzi postupníkom a dlžníkom, ktorý je predmetom

tohto konania, ani na existenciu povinnosti dlžníka plniť postupníkovi. Rovnako z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť, že notifikovaný dlžník sa účinne zbaví svojho dlhu plnením postupcovi. Žalobca (postupník) a žalovaná (dlžník) spolu nie sú v žiadnom zmluvnom vzťahu, preto sa ich vzájomné práva a povinnosti spravujú výlučne zákonom, v tomto prípade § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi postupcom a postupníkom nemohli vzniknúť žiadne práva a povinnosti tretej osobe, a to ani dlžníkovi pohľadávky, ktorá bola postúpená, s výnimkou tých, ktoré s uzavretím takejto zmluvy spája zákon.

10. Najneskôr dňa 13.2.2017 doručením žaloby s prílohami (medzi ktorými bola aj zmluva o postúpení pohľadávok) žalovanej, bola žalovaná notifikovaná o postúpení pohľadávky, a to preukázaním jej postúpenia postupníkom (žalobcom). Od tohto momentu mala žalovaná povinnosť plniť pohľadávku postupníkovi, teda žalobcovi. Túto svoju povinnosť žalovaná nespĺnila. Akékoľvek plnenie poukázané žalovanou právnenému predchodcovi veriteľa po jej notifikácii je bez významu pre rozhodnutie v tejto veci. Žalovaná ako notifikovaný dlžník mala povinnosť plniť aktuálnemu veriteľovi (postupníkovi) a jedine splnením tejto povinnosti by sa zbavila svojej pohľadávky.

11. Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko nebolo preukázané, že by pohľadávka žalobcu zanikla, sa odvolací súd ďalej zaoberal jej jednotlivými zložkami. Istina upletená žalobcom pozostáva z čiastky 106,89 € predstavujúcej samotnú nezaplatenú cenu za dodávky elektrickej energie, ďalej z čiastky 46,- € predstavujúcej súčet poplatkov za upomienky, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanej fakturoval a zo žalobcom vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 1,60 €.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaná odoberala od právneho predchodcu žalobcu elektrickú energiu, a ani žalovaná nespochybňovala výšku ceny za dodávky elektrickej energie. Odvolací súd preto považuje nárok žalobcu v časti istiny 106,89 € za dôvodný. Za rovnako dôvodný treba považovať i nárok žalobcu na úrok z omeškania za obdobie od 25.2.2013 do 21.11.2013 vyčíslený v sume 1,60 €, ktorý žalovaná taktiež nesporeovala (k nároku žalobcu na úrok z omeškania sa odvolací súd podrobne vyjadruje ešte ďalej v tomto rozsudku). Žalobca však nepreukázal existenciu nároku na zaplatenie poplatkov za upomienky v súhrnnej výške 46,- €. Bez toho, aby bolo potrebné podrobne rozoberať zmluvný základ týchto poplatkov a posudzovať ich z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok, je možné nárok žalobcu v tejto časti považovať za nedôvodný už z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by tieto upomienky boli vôbec vystavené a žalovanej zaslané. Za dôkaz v tomto smere nemožno považovať vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXX vystavenú právny predchodcom žalobcu, nakoľko táto síce obsahuje údaje o počte, dátume vystavenia a výške jednotlivých poplatkov za upomienky, ale nemôže preukazovať reálne vystavenie a odoslanie upomienok.

13. Nadväzujúc však na argumentáciu súdu prvej inštancie týkajúcu sa neprijateľnosti dojednania o poplatkoch za upomienky vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu (VOP) účinných od 1.1.2010, túto podľa odvolacieho súdu možno vzhľadom na ich povahu dodatočnej sankcie za omeškanie s plnením peňažného dlhu spotrebiteľom. Okrem zákonnej sankcie majúcej podobu úrokov z omeškania (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka), dodávateľ v tomto prípade v spotrebiteľskej zmluve vykonštruoval dodatočný poplatok za omeškanie, fakticky penále, pritom klamlivo pomenovaný ako poplatok za upomienku. Ide teda o zmluvné ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a je už iba z tohto dôvodu neplatné (§ 54 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka) O tom, že v skutočnosti ide o poplatok za omeškanie a nie poplatok za upomienku svedčí predovšetkým jeho výška (najskôr 3,- € a potom 10,- €), ktorá je dodávateľom arbitrárne stanovená a nezodpovedá skutočným nákladom na vystavenie a odoslanie upomienky. Dotknuté ustanovenie čl. IX bod 9.10 VOP znie: „Ak odberateľ neuhradí akúkoľvek faktúru alebo preddavkovú platbu zo zmluvného vzťahu s Dodávateľom podľa Zmluvy v lehote splatnosti, Dodávateľ má právo zaslať mu písomnú výzvu na zaplatenie (upomienku) na náklady Odberateľa. Dodávateľ je oprávnený účtovať Odberateľovi náklady na písomnú výzvu v súlade s Cenníkom služieb Dodávateľa.“ Dodávateľ v tomto prípade teda spotrebiteľovi účtoval ako náklady za upomienky sumy, ktoré týmto nákladom nezodpovedajú, ale ich zjavne presahujú a navyše svojvoľne stupňoval ich výšku. Nie je žiaden dôvod, pre ktorý by náklady na vystavenie prvej a druhej upomienky mali byť 3,- € a náklady na vystavenie rovnakej upomienky, ibaže v poradí tretej a ďalšej, by už predstavovali 10,- €. Takto koncipované dvojnásobné sankcionovanie spotrebiteľa za omeškanie, pričom eventuálne omeškanie dodávateľa môže byť sankcionované iba zákonným úrokom z omeškania, zakladá zjavnú nerovnováhu

v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktorá má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka)

14. V časti úrokov z omeškania je žaloba čiastočne dôvodná. Žalobca síce nepreukázal doručenie vyúčtovacej faktúry právnym predchodcom žalobcu žalovanej, ale predmetná faktúra bola adresovaná žalovanej na jej adresu uvedenú v zmluve. Žalovaná si nespĺnila zmluvnú povinnosť oznámiť žalobcovi zmenu adresy na doručovanie, preto doručovanie faktúry na adresu žalovanej uvedenú v zmluve nemôže byť žalobcovi na ťarchu. Nakoľko si žalovaná bola vedomá, že je účastníčkou zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a že na základe daného zmluvného vzťahu jej bola na odberné mieste dodávaná elektrická energia, nemôže sa ospravedlňovať tým, že po dodávateľovi neoznámenej zmene adresy jej neboli doručované faktúry. Každému priemernému spotrebiteľovi musí byť zrejmé, že ak uzavrie zmluvu o dodávke elektrickej energie, za tieto dodávky musí platiť. Preto je plne dôvodné požadovať od žalovanej zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vyúčtovacej faktúry, t.j. od 25.2.2014 do zaplatenia vo výške 5,25 % ročne tak, ako sa toho domáhal žalobca. V prejednávanej veci nie je dôvod viazať dátum začiatku omeškania na doručenie žaloby, nakoľko žalovaná si mala a mohla byť vedomá svojho dlhu aj pred jej dorúčením. Súd však mohol žalovanú zaviazat iba na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej dlžnej istiny vo výške 106,89 € (t.j. nie aj z vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 1,60 €, nakoľko tie už nemožno ďalej úročiť; a nie zo sumy poplatkov za opomienky, na ktoré žalobca nemá nárok).

15. Nakoľko chybným výpočtom súd prvej inštancie vo svojom rozsudku priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 125,29 € od 13.2.2017 do 20.8.2018 a odvolací súd nemohol rozsudok zmeniť v neprospech žalobcu ako jediného odvolateľa, musel odvolací súd tomu prispôbiť výrok v časti úroku z omeškania tak, že žalobca má nárok na: (1) úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 106,89 € od 25.2.2014 do 12.2.2017 a (2) úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 106,89 € od 21.8.2018 do zaplatenia. O úroku z omeškania za obdobie od 13.2.2017 do 20.8.2018 už bolo právoplatne rozhodnuté súdom prvej inštancie.

16. Odvolací súd z uvedených dôvodov zmenil napadnutý zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku podľa § 388 C.s.p. a vo zvyšku napadnutý zamietajúci výrok podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. V konaní dosiahol žalobca čiastočný úspech v časti istiny 108,49 € zodpovedajúcej 70,22 % celkovo žalovanej istiny. Naopak žalovaná dosiahla úspech v časti istiny 46,- €, zodpovedajúcej 29,78 % celkovo žalovanej istiny, vzájomný pomer úspechu teda predstavuje 40,44 % v prospech žalobcu. Z tohto dôvodu vznikol žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 40,44 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).